

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului Burcovschi Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Burcovschi Sergiu Mircea,

născut la 24 martie 1975, originar și domiciliat până la reținere în s. Sauca, r-nul Ocnîța.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 19 septembrie 2014 - până la 14 decembrie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 02 februarie 2016 - până la 31 martie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 05 iulie 2016 – până la 01 noiembrie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, Burcovschi Sergiu a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în sectorul economic pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Burcovschi Sergiu în beneficiul lui Paiu Sergiu prejudiciul material în sumă de 6500 euro.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Burcovschi Sergiu la 09 august 2012, aflându-se în biroul de serviciu al cet. Paiu Sergiu în incinta Comisariatului de Poliție al sectorului Botanica, mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă, 9/3, unde ultimul activa în calitate de comisar, abuzând de

încrederea acestuia, sub pretextul luării unui împrumut pe un termen de o lună, totodată folosindu-se de relațiile de încredere cu victima și în scopul determinării acesteia la transmiterea banilor, invocând motivul deschiderii unei afaceri, a însușit mijloace bănești în sumă de 9500 euro, care conform ratei oficiale a BNM constituiau suma de 153967,45 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Consideră că învinuirea înaintată lui Burcovschi Sergiu, este una formală, care nu este bazată pe careva probe obiective, dar pe presupuneri și anume cauza penală a fost pornită la insistența lui Paiu Sergiu comisar de poliție. Nici o probă prezentată de acuzator nu a confirmat prezența semnelor constitutive ale infracțiunii incriminate. Inculpatul vina nu și-a recunoscut-o, însă a declarat că a primit de la Paiu S. suma de 9500 euro pentru deschiderea unei afaceri comune. Știind cu certitudine că la momentul primirii banilor nu a fost întocmită vre-o recipisă, adică despre faptul că Paiu S. nu ar fi putut demonstra cu nimic faptul transmiterii banilor, inculpatul a declarat cert despre primirea banilor și despre faptul că el era de acord să-i întoarcă.

Conform recipisei din 27 februarie 2014, Paiu S. a primit suma de 3000 euro în contul restituirii datoriei din 9500 euro, fapt care l-a confirmat și în instanța de judecată.

Nu a fost prezentată nici o probă care ar fi confirmat că Burcovschi Sergiu la momentul luării banilor nu avea de gând să-și îndeplinească obligațiunile convenite în urma înțelegerii cu Paiu S. și ceilalți companioni de bussines.

Astfel, urmărirea penală a fost pornită la insistența părții vătămate, această fiind unica metodă de a recupera banii investiți în afacerea eșuată.

Prin urmare, în speță, relațiile apărute între Burcovschi S. și Paiu S. sunt de ordine civilă, care urmează a fi soluționat în instanța de judecată. A menționat că Curtea Europeană în cauza Ringvold vs Norvegia din 11.02.2003 a conchis că „... faptul că o lege care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale nu reprezintă în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera că persoana

responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat în numele inculpatului.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a lui Burcovshi S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal.

Totodată, instanța a conchis că poziția apărării referitor la faptul că inculpatul nu a avut intenția de a înșela partea vătămată, însă doar a împrumutat banii și ulterior a fost în imposibilitate de a-i întoarce, au fost considerate ca neveridice, or, Burcovschi S. anumite perioade s-a ascuns de partea vătămată, fiind anunțat în căutare, precum și evita intrarea în țară fiind conștient de consecințele răspunderii penale. Prin urmare, acțiunile lui dovedesc contrariul, că el nici nu avea intenția de a-și onora obligațiile asumate. Necătând la faptul că inculpatul a fost reținut, acesta nu a întreprins măsuri adecvate de a restitui daunele cauzate părții vătămate, dar intenționat a înaintat o versiune precum că împreună cu partea vătămată au avut intenții de a face contrabandă cu țigări, deși nu a fost dovedit prin careva probe încercările inițierii unei astfel de afaceri. Inculpatul plecând peste hotare cu probleme de ordin personal, precum și nu sa dovedit prin careva probe că acel aparat de zbor ar fi fost procurat și ar fi fost introdus în țară deși inculpatul insistă la această versiune.

Astfel, declarațiile inculpatului au fost apreciate critic, calificându-le drept o metodă de apărare aleasă de inculpat în scop de a se eschiva de la răspunderea penală.

Cât privește argumentele apărătorului precum că Burcovschi S. nu intenționa să ducă în eroare partea vătămată, acestea au fost combătute cu probele administrate și cercetate în instanța de judecată și suplimentar în cea de apel și anume prin faptul că promisiunea inculpatului a fost îmbinată cu mai multe modalități de înșelăciune, cum ar fi, deși Burcovschi S. i-a întors părții vătămate suma de 3000 euro, acesta a folosit o modalitate de a duce în eroare sub impresia acceptării unei înțelegeri de ordin civil și în dorința de a-și onora obligațiunile asumate.

La fel, instanța a considerat că motivul indicat de avocat privind primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi încadrată drept escrocherie numai în cazul când infractorul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat, sunt irelevante speței, sau afirmația inculpatului precum că, primind banii de la Paiu S. el s-a angajat de a iniția o afacere comună cu Paiu S. și Savca C., nu și-a găsit confirmarea în procesul examinării cauzei, deoarece atât partea vătămată, cât și martorii Saulea A., Savca C. și Moraru A. nu au confirmat această ipoteză, dimpotrivă, au indicat că inculpatul fiind în dificultate financiară a solicitat de la Paiu S. ajutor pentru a salva businessul personal, fiind în situație materială nefavorabilă, astfel înțelegea că nu va avea posibilitate financiară de a restitui suma primită de 9600 euro.

De asemenea, s-a conchis ca netemeinice afirmațiile avocatului care a indicat că între inculpat și partea vătămată s-au format relații civile reglementate de prevederile art.195 Cod civil, sau, instanța a constatat că în acțiunile lui Burcovschi S. se regăsesc elementele laturii obiective a componenței infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal și anume escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța a reținut că în speță cu certitudine s-a constatat că, Burcovschi S. și Paiu S. se cunoșteau de mult timp, între ei s-au instituit relații amicale de încredere și susținere reciprocă, ceea ce și l-a determinat pe Paiu S. să-i acorde suma necesară fără a solicita recipisa prin care să se confirme transmiterea banilor.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Kebeș A. în numele inculpatului, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Consideră că la materialele cauzei lipsesc careva probe concludente care ar demonstra că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Primirea de către inculpat de la partea vătămată a sumei de bani a avut loc în temeiul unor relații civile, adică a unui contract de împrumut încheiat verbal, iar acest fapt nu poate fi considerat sub nici o formă ca fiind dobândire

ilicită de bunuri, deoarece contractul este un temei legal de apariție a drepturilor și obligațiilor civile.

Astfel, organul de urmărire penală urma să prezinte probe, precum că la momentul primirii bunurilor de către inculpat, acesta nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Martorii audiați în cadrul urmăririi penale, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului, acestea în coroborare cu declarațiile inculpatului demonstrează că Burcovschi S. nu a săvârșit infracțiunea de escrocherie.

A avut loc o încălcare gravă a drepturilor și intereselor inculpatului garantate de art. 6, 13 CEDO, precum și art. 19 CPP, art. 20 și 21 din Constituția RM, care prevăd prezumția nevinovăției și desfășurarea procesului penal în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, accesul liber la justiție.

În speță, nu s-a dovedit vinovăția inculpatului, fiind prezente doar presupuneri că el a comis această infracțiune, iar potrivit normelor de drept, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, solicitând respingerea recursului, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) CPP. Astfel, temeiurile pe care s-a bazat recurentul nu persistă în cauză, iar decizia instanței de apel cuprinde toate motivele expuse în apel, astfel aceasta corespunde prevederilor procedurale.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să

judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, avocatul în numele inculpatului a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel, examinând apelul avocatului în numele inculpatului Burcovschi S., a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, este dovedită.

Fiind în prezența împrejurărilor, conform cărora probele administrate la dosar și anume: - *declarațiile părții vătămate Paiu Sergiu* din care rezultă că prin luna iulie 2012 s-a întâlnit cu o veche cunoștință, Burcovschi S., care l-a rugat să-i împrumute o sumă de bani pentru a începe o afacere, după care va lua un credit de la bancă și îi va restitui banii împrumutați, deoarece până la deschiderea afacerii, îi comunica Burcovschi S., nici o bancă nu îi va acorda credit. S-au înțeles ca în decurs de o săptămână Burcovschi S. să intre la el la serviciu. Astfel, la 09 august 2012, ora 15³⁰, fiind într-o zi de joi, aflându-se la serviciu, în biroul său, de la Inspectoratul de Poliție Botanică, mun. Chișinău, din bd. Cuza-Vodă, 9/3, unde activa în calitate de comisar, împreună cu șoferul Saulea A., în vizită a venit Burcovschi S., care i-a reamintit de discuția avută anterior, în privința oferirii unei sume de bani pentru inițierea unei afaceri, pentru ce avea nevoie de bani în sumă de 10000 euro. Discutând despre scopul utilizării mijloacelor financiare, în biroul său a intrat Moraru A., care a fost prezent la discuția între el și Burcovschi S. Ultimul spunea că dacă nu îl va ajuta cu banii, atunci va pierde afacerea și nu-și va putea întreține familia. Deoarece îl cunoștea de mult timp și având încredere în el, i-a înmânat personal lui Burcovschi S. bani în sumă de 9500 euro, în prezența lui

Moraru A. și Saulea A. Totodată au convenit că în decurs de maximum o lună Burcovschi S. îi va restitui integral suma oferită. Peste aproximativ o lună și jumătate, Burcovschi S., nu răspundea la apelurile telefonice, a dispărut, deconectând telefoanele de contact; - *declarațiile martorului Moraru A.*, care a declarat că la data de 09 august 2012, într-o zi de joi, după ora 15⁰⁰, intrând în biroul de serviciu al lui Paiu S., din cadrul I.P. Botanica, amplasat pe bd. Cuza-Vodă, 9/3, mun. Chișinău, unde activa în calitate de comisar-adjunct, pentru a aborda careva chestiuni de serviciu, a observat că în birou mai sunt două persoane și anume șoferul Saulea A., și o persoană, care a aflat că se numește Burcovschi S., acesta fiind o cunoștință de-a lui Paiu S. În cadrul discuției ce deja avea loc a înțeles că Burcovschi S. avea nevoie urgent de bani pentru a-și continua o afacere inițiată cu puțin timp până a se prezenta la Paiu S. Ultimul, având o deplină încredere în Burcovschi S., cu care se cunoștea de o perioadă îndelungată de timp, a hotărât să îl ajute și anume în prezența sa, inclusiv și a lui Saulea A. i-a oferit bani în sumă de 9500 euro; - *declarațiile martorului Saulea A.*, potrivit cărora el activează în calitate de polițist-șofer în cadrul CPs Botanica, mun. Chișinău. La 09 august 2012, aflându-se la serviciu a intrat în biroul comisarului, Paiu S. pentru a repara un accesoriu amplasat pe masa de serviciu. În timpul cât repara accesoriul, în birou a intrat persoana pe numele Burcovschi S., după cum a înțeles că se cunoștea cu Paiu S. de mai mulți ani, fiind în relații foarte apropiate. Din discuția acestora a înțeles că Burcovschi S. avea nevoie urgent de o sumă de bani pentru a-și menține o afacere inițiată. Totodată, perioada pentru care avea nevoie de bani, era una scurtă. În birou, cu careva chestiuni de serviciu a intrat și comisarul-adjunct al CPs Botanica, Moraru A., care a fost prezent la discuția avută între comisar și Burcovschi S. La sfârșitul discuției, Paiu S. i-a transmis personal lui Burcovschi S. bani în sumă de 9500 euro, care au fost numărați în prezența tuturor persoanelor; - *declarațiile martorului Savca C.*, care a explicat că pe Burcovschi S. îl cunoaște din anul 2012, împreună au activat în cadrul CPs Centru, mun. Chișinău. Niciodată nu a avut vre-o înțelegere cu Burcovschi S. de a procura careva avioane, precum și nu a primit de la acesta careva mijloace bănești; precum și actele cauzei: - *procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 20.12.2012*; - *procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 23.09.2013 cu anaxa stenogramelor*, prin care se demonstrează că Burcovschi S. recunoaște că a primit de la Paiu S. suma de 9500 euro; -

procesul-verbal de confruntare din 20.08.2014 între partea vătămată Paiu S. și Burcovschi S., prin care se dovedește faptul transmiterii sumei de 9500 euro lui Burcovschi S., iar partea vătămată susține că banii au fost transmiși cu titlu de împrumut, - procesul-verbal de confruntare din 20.08.14 între martorul Savca C. și Burcovschi S., potrivit căruia martorul insistă asupra declarațiilor sale și anume că, cu Burcovschi S. niciodată nu a avut vre-o înțelegere de a procura careva avioane și careva mijloace bănești nu a primit de la el; - informația prezentată de la Serviciul Vamal nr. 11257 din 03.06.2014, care confirmă faptul că persoana fizică Savca C. nu figurează că a vămuit un mijloc de transport aerian în perioada anilor 2012-2013, precum nici agentul economic „Interforum-m” SRL nu figurează că a depus declarație vamală pe vre-un mijloc de transport aerian în perioada respectivă.

Astfel, Colegiul penal consideră că aceste constatări au permis instanței de apel să conchidă asupra legalității și temeiniciei concluziei primei instanțe, corect fiind menținută sentința, prin care Burcovschi S. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, în opinia Colegiului, sunt neîntemeiate. Instanțele ierarhic inferioare, reieșind din prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate Paiu S., a martorilor, precum și celorlalte probe, care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

Totodată, instanța de recurs menționează că în acțiunile ce i se incriminează lui Burcovschi S., se regăsesc elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și anume escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun sau alte valori străine.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee de acțiuni a făptuitorului și denaturarea informației despre sine, despre apartenența de

firmă, posibilitățile financiare, utilizarea unor documente fictive sau false, ascunderea unor informații.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri, care cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei.

Pentru existența infracțiunii de excrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Astfel, Colegiul constată că, Burcovschi Sergiu având intenția de a sustrage ilicit surse financiare de la partea vătămată a intrat în încrederea acestuia, insuflându-i faptul că este o persoană corectă, după care a luat, sub pretext cu împrumut, suma de bani, cu toate că de la bun început nu avea intenții de a le restitui, dar de a le dobândi în scop de a se îmbogăți, or, motivul că ar iniția o afacere pe teritoriul R. Moldova cu transportarea ilegală a țigărilor pe teritoriul României nu au acoperire de credibilitate pentru fapta comisă.

Ulterior, Burcovschi S. deși cunoștea că are obligațiuni asumate în scop de a restitui banii primiți de la Paiu S., a plecat peste hotarele țării, inițiindu-și afacerile sale personale, dar nu și-a onorat obligațiunile, prevenind orice contact cu partea vătămată, nu răspundea la apelurile telefonice, schimbând numărul de telefon, precum și ascundea locul aflării sale.

Circumstanțele date au fost confirmate nu doar de partea vătămată, care a explicat că după ce i-a împrumutat banii lui Burcovschi S. nu a putut să-l găsească o perioadă îndelungată, deoarece acesta nu răspundea la telefon, iar ulterior, chiar a și dispărut, schimbând numărul de telefon, din care motiv s-a adresat în modul stabilit de lege pentru a fi anunțat în căutare. Mai mult ca atât, însuși inculpatul Burcovschi S. a menționat că el, o perioadă s-a aflat în afara țării la muncă, astfel nu a avut posibilitatea de a lua legătura cu Paiu S., pentru a soluționa întrebarea referitor la bani.

Prin urmare, declarațiile inculpatului instanța de apel corect le-a considerat neîntemeiate, deoarece tehnologiile moderne existente de comunicare exclude aceste afirmații. Mai mult că el a comunicat prin telefon cu familia și rudele, interesându-se despre comportamentul părții vătămate, însă nu a relatat de intențiile pe care le aveau asupra unei afaceri și nici nu a cerut rudelor a restitui la timp datoria când se afla peste hotarele țării, necătând la faptul că cunoștea că Paiu S. a făcut cerere la organele de drept în vederea tragerii lui la răspundere penală.

Este considerat ca neveridic argumentul avocatului care menționează că inculpatul nu a avut intenția de a înșela partea vătămată, că doar a împrumutat banii, iar ulterior a fost în imposibilitatea de a-i întoarce, deoarece Burcovschi S. anumite perioade s-a ascuns de victimă, fiind anunțat în căutare, evita intrarea în țară, fiind conștient de consecințele răspunderii penale, precum și acțiunile lui dovedesc contrariul, că Burcovschi S. nici nu avea intenția de a-și onora obligațiile asumate, nu a întreprins careva măsuri în acest sens până nu a fost anunțat în căutare și reținut peste hotarele țării. Mai mult, deși fiind reținut a înaintat o versiune precum că împreună cu partea vătămată au avut intenții de a face contrabandă cu țigări, însă cele indicate de inculpat nu au fost confirmate prin careva probe încercarea inițierii unei astfel de afaceri, or, el plecând peste hotare cu probleme de ordin personal. Totodată, nu s-a dovedit nici faptul că a fost procurat un aparat de zbor și că acesta ar fi fost introdus în țară, deși Burcovschi S. insistă la această versiune.

Cât privește temeiul invocat de avocat referitor la existența relațiilor civile între inculpat și partea vătămată, Colegiul penal le respinge ca fiind nefondate, deoarece delimitarea escrocheriei, de încălcarea normelor de drept civil, urmează a fi percepută corect, luând în considerație două aspecte de maximă importanță, și anume: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunului, și disponibilitatea efectivă a acestuia de ași executa angajamentele asumate.

În acest aspect, instanța ține să menționeze că în speță acțiunile inculpatului *au depășit* limitele cadrului civil, trecând în sfera penalului.

Limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și

înșelăciune.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că, Burcovschi S. și Paiu S. se cunoșteau de mult timp, între ei se aflau relații amicale de încredere și susținere reciprocă, ceea ce și l-a determinat pe Paiu S. să-i acorde suma necesară, fără a solicita recipisă prin care să se confirme transmiterea banilor.

Ce ține de argumentul că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra vinovăția lui Burcovschi Sergiu, instanța specifică că chestiunea de apreciere a probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În recurs se mai invocă ca temei de anulare a hotărârii judecătorești și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - faptei săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Burcovschi S. decât cea în baza căruia acesta a fost pus sub învinuire.

Cât privește motivul că instanțele judecătorești au pronunțat hotărâri arbitrare nefiind aplicat principiul prezumției nevinovăției, iar examinarea cauzei în privința lui Burcovschi S. a avut loc cu încălcarea drepturilor și intereselor garantate de art. 19 Cod de procedură penală - *accesul liber la justiție*, precum și art. 6, 13 CEDO - *dreptul la un proces echitabil*, Colegiul penal ține să menționeze următoarele.

Potrivit dispoziției art. 24 alin. (2) și (3) CPP, instanța judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Alin. (4)

al aceleași norme prevede că, *părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.*

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 314 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată, la judecarea cauzei, creează părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

În acest context Colegiul atestă că, conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, partea civilă, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Colegiul penal constată, că motivele invocate sub acest aspect sunt declarative, deoarece instanța de apel nu a stabilit încălcarea prezumției nevinovăției inculpatului, vinovăția lui Burcovschi S. a fost dovedită într-un proces judiciar, inclusiv nu au fost încălcate și prevederile art. 6 CEDO și anume cauza penală fiind judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, în cadrul căruia i-a fost asigurat inculpatului toate garanțiile necesare apărării sale.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Burcovschi S. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, instanța conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului Burcovschi Sergiu, împotriva decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Burcovschi Sergiu Mircea*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru